

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

5.Bhar.130/2021/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság helység1 a 2021. október 29. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1másik neve (előző neve: vádlott1, született: vádlott1) ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2021. február 18. napján kihirdetett 27.Bf.6261/2021/13. számú ítéletét megváltoztatja:

a vádlott lopás vétsége kísérleteként értékelt cselekményét (tényállás I/4. pont) a Btk. 370.§ (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bb) alpontja szerint is,

a tényállás 1) pontjában leírt és rablás büntetteként (Btk. 365.§ (1) bekezdés b) pont) és okirattal visszaélés vétségeként (Btk. 346.§ (1) bekezdés c) pont I. fordulata), valamint a tényállás II/1. pontjában részletezett és kifosztás büntetteként (Btk. 366.§ (1) bekezdés c) pont) valamint okirattal visszaélés vétségeként (Btk. 346.§ (1) bekezdés c) pont I. fordulata) értékelt cselekményeit további 1-1- rendbeli a Btk.393.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének is minősíti.

A vádlottal szemben 163.500-(százhatvanháromezer-ötszáz) forint erejéig vagyonelkobzást rendel el.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2019. október 21. napján kihirdetett ügyszám 1 számú ítéletével vádlott1 (jelenlegi nevén vádlott1 másik neve) vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntetében [Btk. 365.§ (1) bekezdés b) pont]; kifosztás büntetében [Btk. 366.§ (1) bekezdés c) pont]; csalás büntetében [Btk. 373.§ (1)-(2) bekezdés bc) alpont (3) bekezdés b) pont] és lopás vétségében [Btk. 370.§ (1) (2) bekezdés b) pont bb) és be) alpont]. Ezért őt halmazati büntetésül 4 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Egyben a vádlott az ellene információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette [Btk. 375.§ (5) és (1) bekezdés] és a lopás vétségének kísérlete [Btk. 370.§ (1)-(2) bekezdés b) pont bf) alpontja] miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett további a polgári jogi igényről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a felmentéssel érintett cselekmények tekintetében bűnösségének megállapítása és hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, míg a vádlott és védője a rablás (tényállás I/1. pont) illetve a kifosztás büntetteként (tényállás II. pont) értékelt cselekmények tekintetében téves jogi minősítés miatt, a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Főügyészség Bf.7138/2019. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal, a fő-és mellékbüntetés súlyosítása és az I/4 tényállási pontban felmentéssel érintett lopás vétsége tekintetében a bűnösség megállapítása érdekében tartotta fenn.

[4] A fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás alapján tévesen jutott arra az álláspontra, hogy a 2016. május 24-i (tényállás I/4.pont) bűncselekmény elkövetése során a vádlott cselekvősége nem jutott el a kísérleti stádiumig, ugyanis a bizonyítékkal cáfolt előadása alapján a lopási szándéka egyértelműen megállapítható, és magatartásával a lakásba való behatolást megkezdte. Ezért a vádlott bűnösségének további 1 rendbeli lopás vétségének kísérletében (Btk. 370.§ (1)-(2) bekezdés b) bf) pont) történő megállapítását, valamint a többszörös halmazatban álló bűncselekmények tárgyi súlyára tekintettel a büntetés súlyosítását indítványozta.

[5] A tényállás I/2. pontban rögzített információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette (tényállás I/2 pont) tekintetében a bűnösség megállapítására irányuló fellebbezést a főügyészség nem tartotta fenn.

[6] A védő az elsőfokú ítélettel szemben bejelentett jogorvoslati nyilatkozatát a rablás büntettként értékelt cselekmény tekintetében téves jogi minősítés miatt, és enyhítés érdekében tartotta fenn azzal, hogy a lopás vétségének kísérlete miatti felmentő rendelkezés helybenhagyását indítványozta.

[7] A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2021. február 18. napján meghozott 27.Bf.6261/2020/13. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A vádlottat vádlottl másnak nevezte meg. A vádlottat bűnösnek mondta ki lopás vétségének kísérletében [Btk. 370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bf) alpont]. A vádlott rablás büntettként értékelt bűncselekményét okirattal visszaélés vétségének [Btk. 346.§ (1) bekezdés c) pontjának I. fordulata] is; a kifosztás büntettként értékelt bűncselekményét okirattal visszaélés vétségének [Btk. 346. § (1) bekezdés c) pontjának I. fordulata] is minősítette. Helyesbítette a bűnügyi költség összegét. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[8] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta el, melynek során megállapította, hogy az I/2 tényállási pont tekintetében a részjogerő beállt, így az a másodfokú felülbírálat alapjául nem szolgált. Rögzítette továbbá azt is, hogy a Be. 590.§ (1)-(2) bekezdése szerinti teljes körű felülbírálat a bejelentett fellebbezések tartalma alapján az I/1.(rablás büntettként értékelt); I/4.(felmentéssel érintett lopás vétségének kísérlete) és II. (kifosztás büntettként) tényállásokra terjedt ki, míg az I/2 és I/3. tényállási pontok megalapozottságát a fellebbezések nem érintették, ebben a tekintetben a fellebbezések kizárólag a büntetés tartamát kifogásolták.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás I/4 pontja tekintetében a Be. 592.§ (2) bekezdés a) és d) pontja szerinti megalapozatlansági ok megállapítása mellett a tényállást a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kiegészítette és megállapította, hogy a vádlott azzal, hogy a lakás bejárati ajtaját azért kívánta kinyitni, hogy onnan 50.000 forintot meg nem haladó értékeket tulajdonítson el. A kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bf) alpontja szerint minősülő lopás vétségének kísérletében is megállapította.

[10] Ezen túlmenően az I/1. és II. tényállási pontok tekintetében a másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a vádlott az erőszakos vagyoni elleni bűncselekmények során a sértettektől – azok beleegyezése nélkül, jogtalanul – okiratokat is elvett. Miután e bűncselekmények az erőszakos vagyoni elleni bűncselekményekkel valóságos alaki halmazatban állnak, ezért a vádlott cselekményeit mindkét tényállási pont tekintetében további 1-1 rendbeli a Btk. 346.§ (1) bekezdés c) pont I. fordulata szerinti okirattal visszaélés vétségének is minősítette.

[11] A bűnösségi körülmények kiegészítése mellett a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetés tekintetében sem annak lényeges súlyosítására, sem pedig enyhítésére nem látott indokot.

[12] A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott védője a jognyilatkozat bejelentésére fenntartott három munkanapos határidőn belül a lopás vétségének kísérletében – az ellentétes döntésre tekintettel - a bűnösség megállapítása miatt, egyebekben a téves jogi minősítés helyesbítése és a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést, hangsúlyozva, hogy a fellebbezésére tekintettel teljeskörű felülbírálat elvégzése indokolt.

[13] A Fővárosi Főügyészség a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[14] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.266/2021/3. számú átiratában a védelmi másodfellebbezést nem tartotta megalapozottnak.

[15] A védő fellebbezésével kapcsolatban kifejtette, hogy a harmadfokú felülbírálat lehetsége a tényállás I/4. pontjában leírt bűncselekménnyel kapcsolatos ellentétes bírói döntésre tekintettel megnyílt, és miután a bűnösségi kör változása a vádlottal szemben kiszabott büntetést is érinti, a harmadfokú felülbírálat erre is kiterjed a bejelentett fellebbezés irányától függetlenül.

[16] Utalt arra, hogy az első-és másodfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le a büntetőeljárást.

[17] A tényállás I/4 pontjával kapcsolatban egyetértett azzal, hogy a részleges megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság helyes ténybeli következtetés útján a tényállást kiegészítette, amely így nem esett a felülmérlegelés tilalma alá.

[18] Hangsúlyozta továbbá, hogy az ellentétes döntéssel nem érintett bűncselekmények tekintetében a tényállás megalapozottsága a Be. 619.§ (4) bekezdése értelmében nem vizsgálható.

[19] Az ellentétes döntéssel érintett I/4. tényállási pont tekintetében a másodfokú bíróság döntését megalapozottnak ítélte, és hangsúlyozta, hogy a másodfokú határozat indokolása az iratok tartalmával minden tekintetben alátámasztott, jogi okfejtése helytálló, az állandó bírói gyakorlatnak megfelelő, az ebből a vádlott bűnösségére vont következtetés pedig okszerű.

[20] Észrevételezte ugyanakkor, hogy a Be. 618.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálat körében megállapítható, hogy a másodfokú bíróság a tényállás I/1 és II. pontjában írt erőszakos vagyon elleni bűncselekmények tekintetében, az azzal alaki halmazatban álló okirattal visszaélés vétségét helyesen állapította meg, azonban figyelmen kívül hagyta, hogy ezen túl a vádlott a sértettektől egyúttal jogtalanul készpénz-helyettesítő fizetései eszközök (bankkártyák) elvételével további bűncselekményeket is megvalósított. A 2021. január 1-től

hatályos Be. 618.§ (3) bekezdés b) pont ba) alpontjára tekintettel indokoltnak tartotta a Btk. 393.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő további 2 rendbeli bűncselekményben a vádlott bűnösségének a megállapítását is.

[21] Rámutatott arra is, hogy a vádlottal szemben a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében a vagyonek Kobzás elrendelése kötelező, ezért indítványozta a vádlott tekintetében 163.500-forint erejéig ennek az intézkedésnek az alkalmazását, egyebekben pedig a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

[22] A vádlott meghatalmazott védője a fellebbezését a Be.584.§ (6) bekezdése ellenére írásban nem indokolta.

[23] A harmadfokú eljárás lehetősége vádlott1másik neve vádlott lopás vétsége kísérleteként (tényállás I/4. pontja) értékelt cselekményével kapcsolatos büntetőjogi felelőssége tekintetében ellentétes bírói döntésre figyelemmel, a Be. 615.§ (1)-(2) bekezdés a) pontja alapján megnyílt.

[24] A védő által bejelentett másodfellebbezés nem alapos.

[25] A harmadfokú felülbírálat terjedelmével kapcsolatban az alábbiakra kíván rámutatni a harmadfokú bíróság:

A Be. 618.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

(2) A harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra és a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.

(3) A harmadfokú bíróság az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja

az 590. § (5) bekezdés a)-c) pontjában meghatározottakat,

az 590. § (5) bekezdés d) pontjában meghatározottakat is, ha a 615. § (3) bekezdés b) pontja szerinti fellebbezés a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésen kívüli rendelkezést sérelmezett, és

ba) a bűnösség megállapítására, illetve a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést megváltoztatja, vagy

bb) a kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés törvénysértő.

[26] Jelen ügyben a fentiek értelmében a Be. 618.§ (1) bekezdés a) pont aa) pontja alapján a másodfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntése – amely a tényállás I/4 pontját érintő lopás vétsége kísérletébe történő bűnösség megállapítására vonatkozik – a harmadfokú eljárás alapja, az (1) bekezdés b) pontja és a (2) bekezdés szerinti kötelező, illetve hivatalból történő felülbírálat mellett.

[27] Ugyanakkor a 2021. január 1-ől hatályos Be.618.§ (3) bekezdés a) pontja értelmében a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmények tekintetében a Be. 590.§ (5) bekezdés a)- c) pontjára [(5) A másodfokú bíróság a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott esetben az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést] is kiterjed a felülbírálat.

[28] Megjegyzendő, hogy a jelen eljárás tárgyát képező ügyben olyan rendelkezés, amely a Be. 618.§ (1) bekezdés ab) pontja szerinti felülbírálat alapjául szolgálna (az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntésével összefüggő felülbírálat eredménye) nem állapítható meg.

[29] Mindezek előre bocsátását követően a harmadfokú eljárás alapját a fentiek alapján a tényállás I/4 pontjában leírt, és ellentétes döntéssel érintett lopás vétsége kísérletében történő bűnösség megállapítása, a harmadfokú bíróság számára kötelező és hivatalbóli felülvizsgálat tárgyát képező, továbbá a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmények tekintetében az abszolút eljárási szabálysértések, a bűnösség megállapítására, továbbá a bűncselekmények jogi minősítésére vonatkozó rendelkezések képezték.

[30] A Fővárosi Ítéltábla az Be.621.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be.618.§ (1) bekezdés b./ pontja szerinti kötelezettsége során megállapította, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat teljeskörűen megtartotta.

[31] Az elsőfokon eljáró bíróság a tényállás felderítése során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat – az eljárási cselekmény idején hatályos büntetőeljárási rendelkezéseknek megfelelően - betartotta, az eljárásban résztvevő személyek törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, jogaikra és kötelezettségeire történő figyelmeztetésük a törvényi rendelkezéseknek megfelelően megtörtént, mindezek a jegyzőkönyvek tartalmából megfelelően követhetőek, feltárhatóak. A vallomások közötti

ellentmondásokat az elsőfokú bíróság minden esetben megkísérelte szembesítéssel feloldani, továbbá az okirati bizonyítékokat ismertetéssel az eljárás anyagává tette és a bizonyítékok körében tartalmuknak megfelelően, irathűen értékelte, és indokolási kötelezettségét kellő alapossággal teljesítette.

[32] A másodfokú bíróság a vádlott terhére bejelentett fellebbezés elbírálására a Be. 599.§ (1) bekezdésének megfelelően nyilvános ülést tartott és eljárása során a Be. 590.§ (1)-(4) bekezdésének megfelelően a szükséges körben bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, melynek során körültekintően vizsgálta a perrendi szabályok megtartását, az elsőfokú ítélet megalapozottságát, indokolásának helyességét.

[33] A tényállás megalapozottsága körében a másodfokú bíróság a jogorvoslati nyilatkozatok szem előtt tartásával állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a tényállás I/1., I/4. és II. pontja tekintetében teljeskörű felülbírálatot igényel, míg az I/2 és I/3. által rögzített tényállás alapvetően megalapozott és hiánytalan, és miután ebben a tekintetben az elsőfokú ítéletet támadás nem érte, így ebben a körben kizárólag a büntetés tartama képezte a felülbírálat tárgyát.

[34] Megalapozottan rögzítette azt is, hogy az I/2 tényállás szerinti információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás büntette tekintetében meghozott elsőfokú felmentő rendelkezés esetében – az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán – a részjogerő beállt, így ez a másodfokú felülbírálat alapján nem képezhet.

[35] A másodfellebbezéssel sérelmezett I/4 tényállás tekintetében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékokra rámutatva, indokoltan, az ebben a körben hiányos ténybeli következtetést tartalmazó megállapítások kiegészítésével rögzítette, hogy a vádlott azzal a céllal kísérelte meg a bejáratú ajtót, azon benyúlva kinyitni, hogy tanú5 sértett lakásából értékeket tulajdonítson el. A cselekményt észlelő tanú4 tanú vallomása ugyanis egyértelműen cáfolta azt a vádlotti védekezést, hogy észlelve a nyitott állapotú ajtót, csak be kívánta azt zárni.

[36] Azt, hogy a vádlott lopás vétségeként értékelendő cselekménye a kísérleti stádiumig jutott, a másodfokú bíróság az anyagi jogi szabályok és az állandó bírói gyakorlat helytálló értelmezése és pontos bemutatása alapján vezette le, okfejtése megalapozottan nem támadható, mint ahogy a bűncselekménnyel veszélyeztetett érték megállapítása is összhangban áll az elkövetés körülményeivel.

[37] A megalapozottá tett I/4 tényállási pont alapján a vádlott bűnösségére vont következtetés helytálló, a bűncselekmény jogi minősítése, kisebb pontosítás mellett helytálló.

[38] A Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. Az ítéleti tényállások alapján egyértelműen megállapítható a vádlott többrendbeli (a BK. 39/2007. vélemény II/B. pontja szerint) hasonló vagyon elleni bűncselekmények elkövetésével kapcsolatos rendszeres haszonszerzési célzata,

mint ahogy ebben a tekintetben a tényállás I/2 pontjában leírt – lopás vétségeként értékelt – cselekménnyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság ezt meg is állapította.

[39] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság álláspontja szerint e minősítő körülmény (a rendszeres elkövetés szempontjából azonos időszakban elkövetett) a tényállás I/4. pontjában megállapított lopás vétsége kísérlete tekintetében is megállapítható, ezért e bűncselekmény helyesen a Btk. 370.§ (2) bekezdés bb) pontja szerint is minősül.

[40] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel érintett I/1. és II. tényállási pontok tekintetében indokoltan mutatott rá arra, hogy a vádlott terhére megállapított erőszakos vagyon elleni bűncselekményekkel összefüggésben elkövetett okiratok elvételével kapcsolatos cselekmény valóságos alaki halmazatban áll, ezért ebben a tekintetben az elsőfokú ítélet e tényállási pontjainak jogi minősítése pontosítása a Btk. 346.§ (1) bekezdés c) pontjának I fordulata szerint minősülő okirattal visszaélés vétségével törvényes.

[41] Ugyanakkor a másodfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy az okiratok megszerzésén túl, ezen tényállási pontokban a vádlott a sértettek készpénz-helyettesítő fizetési eszközét is jogtalanul megszerezte, amely bűncselekmények az okirattal visszaélés tekintetében az előzőekben kifejtetteknek megfelelő jogi elbírálás alá esnek azzal, hogy a Btk. 459.§ (1) bekezdés 28. pontja szerinti üzletszerű elkövetési magatartás – a tényállás I/4 pontjával kapcsolatban kifejtettek szerint – is megállapítható.

[42] Így a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakkal egyetértve, a Be. 618.§ (3) bekezdés – helyesen – a) pontja alapján a tényállás I/1 és II. pontjában írt – de fellebbezéssel nem érintett – bűncselekmények jogi minősítését a harmadfokú bíróság ennek megfelelően pontosította, és a vádlott cselekményeit további 1-1 rendbeli a Btk.393.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés büntettének is minősítette.

[43] Egyéb tekintetben az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által pontosított jogi minősítés törvényes.

[44] A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság a bűnösségi körülményeket az 56/2007. BK. vélemény szem előtt tartásával pontosította, és ennek alapulvételével a bűncselekmények tárgyi súlyát, de a vádlott személyében jelentkező enyhítő tényezőket is értékelve jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú ítéletben kiszabott, törvényes fő- és mellékbüntetés lényeges megváltoztatására nincs indok.

[45] A harmadfokú bíróság ezzel egyetértve, figyelemmel a bűnösség körének (másodfokú ítélet szerinti) bővülésére, a védelmi enyhítést célzó másodfellebbezést sem ítélt teljesíthetőnek.

[46] Ugyanakkor a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratába helytállóan hivatkozott arra, hogy az első-és másodfokú bíróság sem rendelkezett a vádlottal szemben kötelezően alkalmazandó vagyonekhozás elrendeléséről, ezért a harmadfokú bíróság a Be. 618.§ (2) bekezdése alapján eljárva a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, arra a vagyona, amelyet a vádlott a bűncselekmények elkövetése útján szerzett, vagyonekhozást rendelt el,

[47] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be.621.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be. 624.§ (1) bekezdése alapján a fentiek szerint változtatta meg, egyebekben a Be.623.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2021. október 29.

dr. Magócsi István s.k. Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k. dr. Raczky Katalin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 27.Bf.6261/2020/13. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.130/2021/5. számú ítéletében írt változtatással 2021. október 29. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. október 29.

dr. Magócsi István s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő